

# Цей тихий край, озерний світ

Микола Руденко

Цей тихий край, озерний світ  
Я над усе люблю —  
Як жолудь любить пружність віт  
І як зерно — ріллю;

Отак, як річка любить ліс,  
А журавель весну,—  
Бо тут я піснею проріс  
І тут навік засну.

Але, поринувши в журбу,  
Вербиця не засне.  
Якщо ти любиш цю вербу,  
То пом'яни й мене.

Бо знаю: ти мій щирий друг,  
А друзів крізь віки  
Єднають верби, рідний луг  
Та лісові струмки.